

de paagjældende Buddes Lønninger, fordi man fandt, at de i og for sig vare utilstrækkelige — det Spørgsmaal har slet ikke været undersøgt, thi selv om Lønningerne maatte findes at være mindre tilstrækkelige, vilde der dog, naar man sammenholder de paagjældende Mænds Stilling med Andres i lignende Forhold, ikke deri have været tilstrækkelig Grund for Regjeringen til at andrage paa et Tillæg, — men Anledningen dertil er den, at de Paagjældende virkelig, naar hensees til hvad de tidligere have havt, vilde være brostholdne, hvis de ikke faae et saadant Tillæg. Det er nemlig ved en Feiltagelse af den tidligere Finantsbestyrelse, hvilket de vedkommende Embedsmænd bestemt have udtalt for mig, foranlediget, at dette Tillæg ikke i sin Tid udtrykkeligt er blevet opført paa de da aarligt approberede Budgetter, men efter at disse Betjente have havt dette Tillæg i deres tidligere Stilling ved Fondet ad usus publicos, have de senere, da dette Fond blev sammendraget med Finantsferne, erholdt Tillæget ved særlige Resolutioner hvert Aar, indtil det første constitutionelle Finantsaar. Fra den Tids Forløb, altsaa under det forrige og det indværende Finantsaar, have de ikke faaet det, af den Grund, at det ikke har været opført paa Finantsloven. Da de nu til sædvanlig Tid kom med deres Ansøgning om at faae hvad de i en Række af Aar havde faaet, og som de havde faaet af Udgifterne til Contoirhold og af andre Udgifter, paa Grund af, at det i sin Tid var forglemmt formelig at opføres som personlig Sagetillæg for dem, kom det først til min Kundskab, at noget Saadant fandt Sted, og saa viste det sig, at man ikke i Finantsloven havde nogen tilstrækkelig Hjemmel til at skaffe dem det, og man har derfor nu anseet det for rigtigst, at de fik et saadant Tillæg som det her foreslaaede, hvilket ogsaa er overeensstemmende med hvad der under tidligere lignende Forhold stedse er blevet tagttaget. Jeg kan saaledes ikke sjonne, at denne Sag efter sin Stilling kan staae i nogen Forbindelse med det almindelige Spørgsmaal om et Lønningsreglement for Buddene, — thi det er, som sagt, ikke for at supplere en vitterlig utilstrækkelig Lønning, at der andrages paa et Tillæg, men af den særlige Grund, jeg har tilladt mig at

fremføre. Hvad forøvrigt angaaer det Spørgsmaal om et almindeligt Lønningsreglement for Buddene, da maa jeg bemærke, at jeg har nogen Betænkelse ved i denne Henseende at give noget Tilfagn; jeg anseer det nemlig for tvivlsomt, om det ikke er rigtigst, at der i saa Henseende forholdes paa lignende Maade som med Hensyn til Besørgelsen af Striveriet under de forskellige Ministerier, hvorfor der nemlig ikke normeres nogen vis Gage, men, enten for hvert enkelt Contoir eller for flere Contolrer under Et, tilstaaes et passende Beløb for dermed at besørges Striveriet, og det kunde vel være, at det ogsaa vilde være rigtigst at tilstaae en passende Sum til Besørgelsen af Budforretningerne, men ikke udtrykkeligt at normere nogen Lønning. Paa den anden Side maa jeg erkjende, at det er et Spørgsmaal, hvorom jeg for Diebliffet ikke tør udtale nogen bestemt Mening, thi det er vel muligt, at man senere, naar den militære Organisationsplan bliver færdig, og adskillige for Diebliffet svævende Forhandlinger mellem Krigsministeriet og de øvrige Ministerier angaaende Forbeholdet af adskillige civile Poster for Militairtaten, med Hensyn til hvilke der maa skee en Forandring, ere endte, da, som Bederlag for andre Poster, der mindre kvalificere sig til at besættes med Underofficerer, kan forbeholde disse samtlige Budtjenester; det er idetmindste Noget, jeg har tænkt mig, og det kunde vel være en afgjørende Grund imod at forelægge et bestemt Lønningsreglement for samtlige Budde. Saa længe disse Spørgsmaal imidlertid ikke i deres fulde Sammenhæng kunne overskues, er det rigtigst, at man udsætter at søge denne Sag ordnet ad Lovgivningsveien. — Hvad angaaer det 2de og 3die af det ærede Udvalgs Indstillingspunkter, da har jeg Intet derimod at erindre. Den ærede Ordfører har fremhævet, hvad der har foranlediget, at man med Hensyn til Entelassens calculerede Indtægt endnu maa befinde sig i en noget svævende Tilstand, og, hvis man vil finde det Tal paalideligere, som Udvalget har troet at kunne støtte sig til, da kan jeg ikke have Noget imod, at det opføres. — Hvad det 4de Punkt angaaer, nemlig angaaende „Til Pensionering af Militairtstens Underclasser samt Invalidsforsørgelse“, da skal jeg,